

- definice náboženství – stručně, neakademicky, „víra,“ „věřící,“ „církev,“ „mše“

- třídění náboženství – ne k systematicce, jen teistická – neteistická; mono – poly (a stručně mezitvary); světová – národní – lokální

- vznik a rané fáze náboženství – vznik jednotlivého, vznik obecně předpoklady, nelze; rané fáze: stručně evoluční, degenerační; celková linie vývoje (libovůle)

- archaická náboženství současnosti – zastoupení kolik, kde, nemá jednotnou podobu, neliterární, novodobá literární fixace

- fenomén šamanismu – výraz ze Sibiře, podobně u jiných archaických, spojení funkcí později odlišených, spontánní, původ ve zkušenosti změněného stavu vědomí, šamanská nemoc, novošamanismus

- náboženství předků současných evropských národů: stručně, ne k obsahu, které, jak doloženy, pokusy o obnovu, slovanské podrobněji

- antická náboženství: Egypt, Persie, Řecko, Řím, dobře doloženy, etapy, helénismus – míšení, souvislost s filosofií, mystéria, pokusy o obnovu

- čínské náboženství: prehistorické kořeny, I-t'ing (12. stol. před n.l.); lidové náboženství trvá; náboženství vzdělanců (kritické, spíše etika), státní kult, role císaře a mandarínů; reformátorské osobnosti v 6. stol. před n.l.: Kung-fu-c', Lao-c', *konfuciánství* (zabarvení státního kultu a náboženství vzdělanců; dnes ne funkční); *taoismus* – životní styl vedle náboženství a spolu s ním (filosofie, věštění, léčení); až od přelomu letopočtů taoistické náboženství (chrámy, duchovenstvo, systém představ), dnes oživené; buddhismus v Číně, nová pozice náboženství v Číně v posledních letech, obnova či odhalení pravého stavu